

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Septe[m] sacra[m] sunt maxi[m]a b[ene]ficia om[n]ipotentis dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De septem sacramentis

nitas temulēta suas exhibet ybertates. Hymen madidat imbrīb' terre. Suis institutis cūcta deseruit: solus hō deo nō seruit. Quid si tibi vniuersa natura cōstat ediceret. Ego tibi a dño rex parere pata sur: ego circa te iussa ipse istituē fuare: nascēta cūcta tribuere genitor: iperio iussa sū. Deniq; pareo ob tēpero: et te mutare nō mutor. Pareo inquā rebell: ob tēpero. paci: defuso cōceptori. Ceterū si mihi instituta mutare: iussa quertere/ ne cārla denegare: rerū dñs p̄cepisset: creatura cūcta ydiuata retineret: nec q̄ p̄enerz ylterz effet qz cōtēpor hō digne iteriret. Hec Chrys. Pr̄ qz doctoꝝ diuꝝ Hiero, ad cogitandum imēla bñficia a dño suscep̄ta nos puocat in ep̄la de hoie p̄fecto. Que quidē ep̄la icipit. Ecce itez a te scribo. Ita Inquis. Recordemur q̄ mūdus ex nihilo a deo fact⁹ est et q̄ cūcta aialia p̄ deū ybo opifice vocata sūr. Et ista ita subiungit. Ille p̄ditor vniuersitat⁹ manu sua nos de līmo terre facere dignatus ē: q̄ cogitatio vita est aīe. Quoniam hec est p̄ma rō viuēdī: vt cui se debeat aīa nō ignoret: an alīū p̄t hūc d̄cepta venereſ ne vite sue mysteria velut vite auctores adorēt. Nec intātū elemēta mīreſ: vt n̄ iudicet digna q̄ facta credāt. cū ille magis sit adorādus q̄ tā mīrāda pdixit. Q̄ q̄ angusta est hec et dīvia cogitatio et q̄ vite plena ē. Q̄ q̄tū ip̄z hoiez ad oē studiū p̄bitat⁹ accēdit. Q̄ q̄tū illi mātestatē sui cōmendat auctoris. Enī alīd ille nīhil in creatura oī se p̄ter manu dīformatū esse p̄siderat. Nō terra: nō maria: nō celū: nō deniq; sidera: tā mūda: tā pura: tā lucida hoiez solū cuiusdā līmi et ḡtūr: et sordidior: elemēti illa for̄matū ē dexterā. Luiꝝ dexterē palm⁹ celū mēsurat in mēsura. Luiꝝ pugill⁹ tre spacia tā infinita tacēt⁹ includit. tā il fuit oīm illū fuisse. Hec Hiero. Deuot⁹ erā Ber. ad agēdas gr̄as dño bonoz om̄nīs largitōris nos horat⁹ in aurea ex planatiōe illī p̄salmt. Qui hītāt in adiutorio altissimi. Sermōe. ih. sic dīces. Agam⁹ gr̄as factori n̄o. Bñfactori n̄o: remūratori n̄o: imo port⁹ spei n̄re: Ip̄e ei retrībutor: ip̄e retrībutoꝝ n̄ra. Nec alīd tam q̄ ip̄m expectam⁹ ab ipso. Primū qd nob p̄stic̄t nos ip̄i sum⁹. Si quidē ip̄e fecit nos et nō ip̄i nos. Parūne tibi videt⁹ q̄ te fec̄. Logita q̄lē te fec̄. Nēpe etiā fm corp⁹ egregiā creaturā: sed fm aīam magis: vt pote ad imaginē creator⁹ insighē/ rōnis p̄cipiē: bētrūdī nīs efne capacē. Porro ambo sīl p̄ ceter⁹ creatur⁹ maxie admirandā: coherētē sibi incōprehēbili artificio: inuestigabili sapia p̄ditoris. Itaq; tam magnūz hoc donū est: q̄ magna res hō. Sz q̄ gratiūtū putas: Planū est q̄ nīhil ante p̄meruit q̄ penitus nīhil fuit. Hec Bernardus.

Septē sacra sunt maxia bñficia om̄nipotentis dei.

Sunt pariter caro corde inter maxima beneficia: om̄nis potētis dei sacramēta eccl̄ie cōsumerāda ac deuore cogitāda. Nā ce stis medic⁹ dñs Iesuſ humanū gen⁹ sanare cupiēs venit in hūc mūdū p̄ assumptionē hūane carnis: iuxta Illud Estate. lxj. ca. Ad annūciādū māsuetis misit me: vt mederer p̄tritis corde: et p̄discarē captiuis indulgen̄tia et clausis apertōnē. Tāc q̄ppe hūilitatis ac māsuetudinis fuit dñs Iesuſ nostraz medic⁹ aniaz: vt etiā se medicū noīare nō dedignet. Matth. ix. ca. dīb̄ cēs. Nō est op̄ valētib⁹ medic⁹ sī male hūrib⁹. Sup q̄ ybo Raban⁹ de sic. Se ip̄m medicū dī q̄ mīro medicādī gñe p̄p̄t inīqtates nīras vulnerat⁹ est: vt vuln⁹ p̄tōp̄ nostroy sanaret. Propterea Aug. alt. Dagn⁹ de celo ad nos venit me dicuſ. q̄r magn⁹ p̄ totū mūdū facebat egrot⁹. Hic ḡ celestis medic⁹ ad curāndas morbidas egritudines hūani gñis: spūales obtulit medelas atq; tali modo sanauit egrotū sīc oportune p̄petebat egrotāti: et p̄t̄ egritudini et occasiōi egrotādi: atq; ipius egritudinis curatiōi. Egrot⁹ iste est hō: morbi aut̄ est culpa originali. Sed origo illī: culpe licet p̄ncipalit fuerit ex cōsensu rōnis: occasiōne tāmē sūmp̄t ex sensib⁹ carnis. Ad hoc ḡ p̄ medicina corrēspōderet morbi

Celestis
medicus
celestes
o. dinat
medelas

bo oportuit q̄ nō tñ esset spūalit̄: s̄z q̄ aliquid haberet de sensibillib⁹ signis: vt sic sensibilla fuerūt occasio aie labēdi: ita essent ei occasio resurgēdi. Et ppter h̄ medicina n̄i vulner̄ p̄sistit in ecclasticis sacramētis. Sunt igit̄ sacramen **Sacram̄ta nouelegis medicinē** q̄s instituit celestis medic⁹ q̄b̄ sanant̄ egreditur anī **ta nouele**
maz. Hinc Ist̄. in. vj. li. etymo. ca. xix. dt sic. Ob id sacramēta dicāt: q̄ sub te **gis sunt**
gumēto corporaliū rex p̄tus diuina secret⁹ salutē eorundē sacramētor̄ opaſ. **medicine**
Uñ z a secretis p̄tulib⁹ v̄l sacri: sacramēta dicunt̄. Que ideo fructuose penes **sanatiue.**
ecclasiā fūt: q̄ sc̄tūs in ea manēs sp̄us eorundē latēter sacramētor̄ opaſ effectū
Hec Ist̄. Sicut ḡ hūana corpora solēt repleri mal'humorib⁹ q̄ quidē si nō purgari
garen̄ hoies deducerent̄ in morte. Ita expedit h̄ie medelas purgatiuas vt sal⁹
anīaz p̄seruet. Sep̄tē igit̄ sacramēta q̄s medicinē celestes p̄tute h̄nt efficacissimā ad euacuādū humores supfluos a stomacho languent̄ anīe. Que quidē i numero septenario instituta sunt ppter p̄fectionē nūeris septenarij. q̄ vt **Hie-**
ta nouele **ro. Ambro. Grego. Beda z Chrysostom⁹** testant̄: vniuersitas c̄palitatis desig-
gnat eo q̄ septē dñe om̄ē tēp̄is p̄lētis vite cōprehēdit. Et ex h̄ dat̄ intelligi
q̄ta sit p̄tus sacramētor̄: quia eriā p̄ septiformē spiritū fit remissio om̄im pcōp̄ **gis danc**
Ideo septenarij nūer⁹ teste Grego. apud sapientes hui⁹ seculi quadā sua habet **in nume**
ratioē pfect⁹. Lōuent̄ rē igit̄ celestis medic⁹ dñs iesus septē instituit sacramēta: **re.**
q̄i septē sūt vulnera q̄bus infl̄mat̄ hūanuz gen⁹. Prīmu⁹ vuln⁹ est origi-
nale p̄tē q̄s fundamentū alioꝝ criminū: p̄tra q̄d ordinat̄ baptism⁹. Secūdu⁹
est p̄tē ventale: q̄d appropiate institutū est oleū extreme vactiōis. Tertiū
est mortale p̄tē p̄tra q̄d est penitētia. Quartū est infl̄mitas sive difficultas
ad bonū: p̄tra q̄d est p̄firmatio. Quintū est ignorātia verop̄: q̄d est ordo: q̄a
ordinat̄ dñs esse doct⁹ vt allos possit instruere. Sextū est p̄cupiscētia effrenis:
p̄tra q̄d est matrimonij. Septimū est affectio ad terrena z caduca cū corpore.
Inordinato q̄d est eucharistia. vbi visibilis deū vidēdo ad iuissibilia rapt⁹ z ach-
ēdi excitamur. Vel ideo septē instituta sūt sacramēta q̄ disponūt nos ad se-
p̄tē p̄tutes habēdas. Nā baptism⁹ est sacramētu⁹ fidel⁹: p̄firmatio speci: eucharist⁹
Secūdo
stia charitatis: penitētia iusticie: extrema vnclo p̄seuerat̄: q̄ est fortitudinis
cōplētū: ordo prudētiae: matrimonij cōperat̄. Aut septē sunt sacramēta:
q̄ sep̄tē sunt d̄uerstites hoīm in ecclia dei. Prīma est intrātiū q̄b̄ ordinat̄
baptism⁹. Sc̄da est pugnatiū q̄b̄ cōuenit p̄firmatio. Tertia est vires resumē-
tiū q̄b̄ ordinat̄ eucharistia. Quarta resurgētium: istis instituta est penitētia.
Quinta exēuntiū q̄b̄ dat̄ extrema vnclo. Sexta ministrantiū q̄b̄ dat̄ ordo.
Septima nouos milites introducentiū: p̄ istis institutum est matrimonij. **Tertio.**
Trey q̄r status iudaice legis fuit quasi tot⁹ figuralis legis gr̄e: iuxta illō Pau-
li. i. ad Cor. x. ca. Hec aut̄ om̄ia in figura cōtingebat: ideo m̄lea figuralia alle-
gare possum⁹ ad significandū eminentiā dignitat̄ sacramētor̄ ecclie dei. hinc
Grego. in. xxxv. li. moral. c. vii. ait. Sep̄tenario nūero sc̄tē ecclie vniuersitas de-
signat. vñ Iōanes in apocal. septē ecclesijs scribit: sed p̄ eas q̄d alid q̄s vniuer-
salē ecclesia intelligi voluit. Que nūmīru⁹ v̄lis ecclia vt plena septiformis gr̄e
spiritu signaret̄. Hellse⁹ sup̄ puerū mortuū septies inspirasse describit̄. Sup̄
extetiū populi q̄ppe dñs veniēs q̄s septies inspirat̄: q̄ el dona sp̄us septiformis
gr̄e misericordis tribuit̄. Hec Grego. Septē igit̄ sacramēta p̄figurata sūt. Prīmo
septē lucernas ardētes q̄s posuit Aaron ex p̄cepto dei sup̄ candelabru⁹ ea sacramēta
bernaculi. vt p̄t̄ Numeri. viii. ca. Spūalit̄ Aaron figurat̄ dñm Iesum ch̄m q̄ sunt figu-
ra tabernaculo ecclie sive septē posuit lucernas ardētes. i. septē sacramēta: q̄/ rata.
rū virtute z merito anic fideliū illustrant̄. Sc̄do septē sacramēta figurant̄ per **Primo.**
septē buccinas: de quib⁹ dicit̄ Iōsue. vii. c. q̄ tulerūt septē sacerdotes ex p̄cepto
Iōsue septē buccinas: quarū v̄sus erat in iubileō: z p̄cedebat arcā dñi. Trep̄ di **Secūdo**
et ibidē p̄ die septēmo diluculo cōsurgētes filij israel circūlerunt v̄bem. **Die**

De circūstantiis aggrauatibus

- richo septies. *Et* q̄ septimo circūlū clāgerent buccinis sacerdotes: om̄i popū lo vociferate muri ciuitatis illico coruerūt. *Itē* septē tube clāgentes efficaciam se p̄te sacramētorū denotant: quorū ministri etiā septenarū numero designari se que om̄ia figuralia sūt tanti mysterij dignitate. *Tertio* sacramēta ecclesie s̄t figurata sunt in septē lōtōnib⁹ naamā: de quib⁹ dicit iij. Regū. iij. ca. q̄ Naā man princeps milite regis syrie si debuit mūdarī a lepra oportuit vi septies lauaret seip̄sūz in Jordane iuxta p̄ceptū H̄ellsel. *Unū* h̄ellsens dixit ei. Glade z lauare septies in Jordane z recipiat sanitatem caro tua atq̄ mūdaberis. *Itē* na aman peccatorē: lepra peccatū mortale: h̄ellsens sacerdotē quasi ministrū desig nat: septē vero lōtōes septē sacramēta denotant: quib⁹ criminalia p̄ctā tollūt.
- Quarto** Quarto septies describit h̄ellsens p̄phēta inspirasse sup̄ puerū mortuū vi su sc̄taret illum. iij. Regum. iij. ca. sic dñs Iesus septies inspiravit quādo septē sacramēta insitivit. *Quinto* septē sacramēta figurant per septē colūnas: de quib⁹ dicit p̄ouerb. ix. ca. Sapientia edificavit sibi domū et excidit colūnas se p̄te. *Hec* sapientia est dñs Iesus qui edificavit sibi domū ecclesie sue in qua eret xīc colūnas septē: id est septē sacramēta insitivit: quib⁹ tota ecclesia fulcitur z robora. *Sexto* sexte sacramēta figurant p̄ septē stellas z p̄ septē candelabria aurea. Apo. ii. ca. *Septimo* ecclesie sacramēta denotant p̄ septē lampades ardentes: de quib⁹ Apo. iij. ca. Septē lampades ardentes erāt ante thronū dei. Tacco plura figuralia sacramētorū ecclie dicit: q̄r eū numerus septenarū sit multisp̄citer cōsecrat⁹ in septuris sc̄ris: ideo elius dignitas m̄ltis varijs modis p̄ om̄e corp⁹ diuinap̄ scripturarū relucet. *Hec* om̄ia de tertio gradu peccatorū lustrare volūt: vi peccatrici ac lāguenti aje daref occasio diligētus exāmīnādi ac discutiēdi p̄ctā operis.

Qualiter discussio p̄cōp̄ que est origo z fundamēntū cōfessionis debet fieri integraliter q̄ ad oēs circūstantias: z p̄cipue q̄ ad circūstantias aggrauatēs z q̄ trahunt ad aliud genus. Multa quoq̄ notabilia valde pulchra z necessaria de hm̄oi circūstantiis p̄cōp̄ tangunt.

Cōfessōres tenentur sc̄re circumstāncias p̄cōp̄. *E*ritio in hac discussione vel examinatione peccatorū a qua originas contritio obseruandū est ut fiat integraliter: quo ad omnes peccatorū circūstantias. Et ideo sapientes z docti viri qui rā sua q̄ peccata aliorū iudicant tam in cōfessiōnib⁹ tenentur omnino sc̄re hm̄oi circūstantias: z similiter cuncti peccatores qui ad verā penitentiā peruenire desiderant pro virib⁹ debent discutere an peccata sua in talib⁹ circūstantiis sint obuoluta. Idecirco ad maiore noticiam sc̄re oportet q̄ circūstantia dicatur a circūsto circūstas. Circūstare ergo n̄l aliud est q̄ circa aliud stare. Illud autē qđ circūstat nō est de essentia eius quod stat: ideo illa q̄ circūstant nos nō sunt intra nos: sed extra nos. Aliquo rāmē modo actiōe sua dicunt attingere nos: ut patet p̄ exemplū de loco q̄ circūstat locatū. *Unū* sanct⁹ Thomas in. i. q. vij. ar. i. dicit sic. Nomē circūstātie ab his q̄ in loco sunt de riūas ad actus humanos. Dicit autē in localib⁹ aliud circūstare qđ est quidē extinseū a reiū attingit ipsam vel appropinquat ei sed in locum. Et sō quecūq̄ p̄ditiones sūt extra substantiā actus humani: z in attingit aliquo mō actum humanū circūstantie dicunt. Quod autē est extra substantiā rei: ad rem spaz p̄tinens accidens elius dicit. *Unū* circūstantie actuū humanoꝝ accidentia eoru dicēdāsunt. *Hec* Thomas. Idē dicit in. i. q. xvij. ar. iij. Sunt igit̄ ex to eo corde remorāde ac examinande ille circūstantie que trahunt peccatum ad aliud genus: q̄ plerūq̄ contingit in uno p̄cō esse multis deformitatis quas peccator tenet recognoscere. *Hinc* Esaias. lvij. capitulo. hortatur peccatricēs animam dñeū. Dissolve colligationes impietatis: solue falciculos deprimit.